

БЛАГА ДИМИТРОВА
СТРАЖИЦА
БАЛАДА

chitanka.info

*Земята търпя ли, търпя
от свои чеда — изчадия
да бъде до шушка опустошавана.
Като от смокове ненаситници
да ѝ бъдат изсмуквани соковете.
Като от подути до спръсък пиявици
да ѝ бъде излоквана сладката кръв.
Като от люти усойници с език раздвоен
да ѝ бъде отравян нежният дъх.*

*Причерня на земята от мъка.
В тригодишница треска затресе се,
затътна, възкипна, продъни се.
Залитнаха тръшнати къщите,
комините куцо се сринаха,
градушка се сипна варосана
и зидовете — заградцици
погребаха живи стопаните.*

*А покривите — закрилници
ги затиснаха с плочи надгробници.
Послепя ли земята от ярост,
че тъкмо под нас забушува?
Пак ние ли, беззащитните,
за чужди грехове ще плащаме?
Или задето сме всичко понасяли
с мълчание проглушително —
земята потресена възропта?*

*Изровиха ни полузадушени,
с уста и ноздри затъпкани
от пепелта на собствения ни дом.
Събудихме се пътници в спрян фургон.
Бедняшка покъщнина на колела.
Огнище на кръстопътен вятър.*

*Детска люлка на земетръс.
Възглаве на преспа сняг.
Под възглавето в змийски възел страх.*

*(И моето детство се връща
с оракулски врясък на котката,
със бягство от топлия дом,
с порутено Търново, рукнало
по патерника към Янтра
като керемиден порой,
удавен в своето отражение.
С камбанарията, люшната,
тревожно звънтяща сама:*

*Дан! Дан! Дан! Беда! Беда! Беда!
По-страшна и от пожар —
че от огъня беж в реката!*

*По-тежка и от потоп —
че от водите беж на баира!
А от земята разпукната,
изригнала, издъно раздрусана,
заприличала на бурно море —
къде ще избягаш, къде?
Дан! Дан! Дан! Бедаааа!)*

*И пак разбит на отломки сън.
Будилник от следващ трус.
Нощем месец с обложен език
ближе раните на домовете ни.
Денем слънце с помътен поглед
опипва пресните рушевини.
А в нашите кошмари се преобръща
земята с потрес от хълбок на хълбок.*

*Не вярва земята на обещания,
при повик от плакат не ще разцъфти.*

Разтърсва ни още из коренището:
— Опомнете се! Освестете се!
Прилекна на пътя ви Стражица
на стража на вашата съвест,
на стожер на вашата грижа,
на срута на неизвестното Утре...

И както проходил захвърля
опротивялата патерица,
така запокитиха спестовността.
Най-бедните бяха най-щедри.
А старците се лишиха за дълго
от скъдната си вечеря.
И шепите се изпразниха,
преизпълнени с доброта.

По стародавната орисия
спои ни бедствието в Народ.
Но къде планината потъна?
Но къде се пръждоса надеждата?
Стоглава ламя ли погълна ръцете,
за помощ протегнати?
В дъжда ли прогизна градежът?
Или несретница Стражица
е през девет морета далече?
Къде е епицентърът на съвестта?

О, през огън, пустини и джунгли
до отвъдния край на планетата
стремглаво на помощ ще се притечем,
ще забравим и близки, и себе си,
готови на всичко за другите.
Поклон! Но защо за рождените братя
не стигат широките жестове?
Или върхът, скован от полиран лед,
е глух и не дава ехо на техния стон?
И полазва ни лепкав шепот

на паника с тръпки-мразници:

— Всеки миг ви заплашва гибел!
Подривни къртичини. Сгромолясък.
Преселете се нейде далече,
потърсете си по-сигурна твърд!
А бабите ситно се кръстят:
— Къде да се денем, Господи?
Че нас ни не пускат гробовете,
че тук са ни вързани люлките,
че как се напуца земя?

Катунари край родния праг,
бездомници пред дома си.
Уют на сирашки приют.
Зиме върли фъртуни–фурии
фургона в бял хаос завихрят.
Лете жега жигосва ни кожата
с фургонното нажежено желязо.
Един след друг некролози —
черни гарвани кацат зловещо
по ръждясалите стени.
И кюнците свирят Заупокой в нощта —
на Стражица саможертвени жители.

И струва ни се, че вятърът
ще подкара фургона без път,
ще го завъргаля по урвите,
ще го затръска по зъберите,
ще го разтроши в пропастта.
И ние се стряскаме с ужас:
— Къде сме? Кои сме?
Живи ли сме все още?
А над нас разглобена Колата
сее Кумовата слама в пространствата
като нашия разпилян живот...

Страдалчица Стражица, страж на земята.
Септември 1987

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.